

то имплицитно генерират агрегатните икономически зависимости, отразяват промените в политиката и се приспособяват към тях. Измененията в политическите правила променят и очакванията на хората за бъдещата политика, техните ограничителни условия и начина, по който решенията им са свързани с текущата информация. Промените в правилата за вземане на решения предизвикват и промени в параметрите на агрегатните зависимости в иконометричните модели. Въздействието в политическата "игра" не е едностранно - само от правителството към публиката. Стопанските агенти се приспособяват към действията на политиците в съответствие със своите интереси. Т. Саржънт определя хипотезата за рационалните очаквания като "равновесна концепция, която може да се прилага към динамични модели, в които има елементи на вътрешна зависимост (self reference), т. е. модели, в които ендогенните променливи са повлияни от формираните от участниците (в моделите) очаквания за бъдещите стойности на тези променливи."¹

Очакванията влияят върху икономическите резултати, както и резултатите влияят върху очакванията. Промените се пренасят от очакванията към резултатите и обратно, т. е. от очакванията към очакванията. Рационалните очаквания са в равновесно състояние, когато "очакванията генерират резултати, които потвърждават първоначалните очаквания." Стопанските агенти не допускат систематични грешки. Те следват действителния процес на икономическите променливи, използвайки ефективно цялата достъпна и необходима информация. Това не означава, че предвижданията са неизменно точни в среда, в която неизбежно се появяват случайни отклонения. Идеята е, че прогнозите трябва да са осреднено верни, като при това стопанските агенти остават удовлетворени от механизма, по който ги формират.

Необходимостта да се отчитат особеностите на човешкото поведение обаче поставя сериозни предизвикателства пред иконометричното моделиране. Възможностите на широко използваните структурни модели и стандартните методи за оценяване на техните параметри да разкриват в достатъчно висока степен сложните взаимодействия между индивидуалните решения и макроикономическите процеси все повече будят съмнение.

Трудности при конструиране и оценяване на моделите с рационални очаквания

Иконометричните модели с рационални очаквания са по-трудни за построяване и оценяване от стандартните, защото при тях предвиж-

¹ Вж. The New Palgrave Dictionary of Economics. Ed. John Eatwell, Murray Milgate and Peter Newman. 1991, Vol. 4, p. 76.